

ZAKON O VANJSKOTRGOVINSKOJ POLITICI BOSNE I HERCEGOVINE

Radi tehničkih grešaka došlo je do različitog sadržaja teksta (na hrvatskom, bosanskom i srpskom jeziku) Zakona o spoljnotrgovinskoj politici objavljenog u "Službenom glasniku BiH", broj 1/ 97 od 29. oktobra 1997. godine. Sadržaj teksta u ovom "Službenom glasniku BiH" je usklađen na sve tri jezičke verzije tako da se ovi tekstovi Zakona smatraju pravno valjanim i zamjenjuju tekstove objavljene u "Službenom glasniku BiH" broj 1/ 97 od 29. oktobra 1997. godine kada je Zakon o spoljnotrgovinskoj politici stupio na snagu.

GLAVA I

Osnovne odredbe

Član 1.

1. Zakon o vanjskotrgovinskoj politici (u daljem tekstu: zakon) regulira osnovne elemente sistema za izvozi uvoz roba i usluga i određuje uslove za izvršavanje ekonomskih djelatnosti u inozemstvu i za izvršavanje ekonomskih djelatnosti od strane stranih fizičkih i pravnih lica u Bosni i Hercegovini (u daljem tekstu: BiH).
2. U svrhe međunarodne trgovine, protok roba i usluga je slobodan.
3. Slobodni protok roba i usluga ne isključuje zabrane ili restrikcije na uvoz, izvoz ili tranzit, opravdane prema uvjetima definiranim u članu 6. stav 2, članu 25. stav 1. i članu 31. ovog zakona. Međutim, takve zabrane i restrikcije neće predstavljati sredstva proizvoljne diskriminacije ili bilo kakvu mjeru i teret ekvivalentnog efekta za međunarodnu trgovinu.
4. Zakon, također, utvrđuje pravila dosljedna međunarodnim obavezama koje proizilaze iz trgovinskih sporazuma za vanrednu primjenu zaštitnih mjera i za zaštitu domaćeg tržišta od međunarodne nepravedne konkurencije, kao što su damping i subvencije.
5. Zakon unapređuje postojećui buduću ekonomsku saradnju BiH i njenih entiteta sa susjednim državama i međunarodnim organizacijama, u skladu sa odredbama Ustava Bosne i Hercegovine.

Član 2.

1. Zakon je zasnovan na Ustavu Bosne i Hercegovine, koji predviđa nadležnost BiH za vanjskotrgovinsku politiku.
2. Unilateralne mjere u vezi sa vanjskom trgovinom i sporazumi sa trećim zemljama u pogledu vanjske trgovine su odgovornost institucija BiH.

Član 3.

1. U smislu ovog zakona pod "vanjskotrgovinskom politikom" podrazumijevaju se jednoobrazni državni principi za primjenu svih unilateralnih mjera, koje se tiču međunarodnog protoka roba i usluga, te za pregovore i zaključivanje svih sporazuma sa trećim zemljama, regionalnim ili međunarodnim organizacijama povezanim sa međunarodnom trgovinom.
2. U smislu ovog zakona pod "unilateralnim mjerama koje se tiču vanjske trgovine" podrazumijevaju se zaštitne mjere, kao i dažbine za antidamping i za antisubvencije.

3. U smislu ovog zakona pod "sporazumima sa trećim zemljama koji se tiču vanjske trgovine" podrazumijeva se svaki sporazum ili instrument u vezi sa međunarodnom trgovinom, a naročito svaki trgovinski sporazum sa drugim zemljama, svaki sporazum sa Europskom Unijom, svako članstvo u carinskim unijama, na područjima slobodne trgovine i u Svjetskoj trgovinskoj organizaciji.

Član 4.

1. Vanjskotrgovinsku politiku iz prethodnog člana ovog zakona utvrđuju organi BiH u saradnji sa nadležnim organima entiteta.

2. Entiteti će preuzeti sve odgovarajuće mjere, bez obzira da li su to opće ili posebne mjere, kako bi osigurali ispunjavanje obaveza koje nastaju iz zakona ili koje su rezultat akcije koju su preduzeli organi BiH.

3. Organi BiH i nadležni organi entiteta dužni su međusobno sarađivati u razmjenjivati sve informacije prijeko potrebne da se osigura ispunjenje obaveza koje nastaju iz ovog zakona.

4. Nadležni organi entiteta ne mogu donositi mjere koje bi mogle ugroziti postizanje ciljeva ovog zakona.

Član 5.

1. U smislu ovog zakona pod "entitetima" se podrazumijevaju Federacija Bosne i Hercegovine i Republika Srpska.

2. U skladu sa ovim zakonom, vlade entiteta su na svojim odgovarajućim područjima kontrole i administracije odgovorne za propisnu administraciju i nadzor carinske teritorije i za urednu implementaciju carinskih zakona, carinskih propisa i drugih zakona i odredbi.

GLAVA II

Izvozni i uvozni režimi

Član 6.

1. Izvozi uvoz roba je slobodan od bilo kakvih količinskih ograničenja ili drugih mjera istog efekta.

2. Odredbe stava 1. ovog člana ne isključuju zabrane ili ograničenja međunarodnog prometa roba opravdane na osnovu javnosti, morala, javne politike ili javne sigurnosti, zaštite zdravlja i života ljudi, životinja ili biljaka, zaštite nacionalnih bogatstava koji imaju umjetničku, historijsku ili arheološku vrijednost, ili zaštite industrijsko- komercijalne svojine, odnosno radi eliminacije droga i otpadnih materijala.

3. Pored odredbi iz prethodnog stava:

- izvoz i uvoz roba osigurat će se pod istim uvjetima na čitavoj teritoriji Bosne i Hercegovine;
- Vijeće ministara BiH, propisuje prema uvjetima ovog zakona da izvozi uvoz određenih roba može bit podložan carinskim tarifama i drugim specificiranim uvjetima, uključujući zahtjeve za stastičke podatke.

4. Uvezena roba je podložna istim poreskim i zakonskim uvjetima koji su uvedeni za iste ili slične robe proizvedene u BiH.

5. Klasifikacija roba prema individualnim režimima izvoza i uvoza, obim ili vrijednost kvota, način, vremenski period, i uvjeti za njihovu klasifikaciju bit će propisani od strane Vijeća ministara BiH.

6. Ministarstvo vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH (u daljem tekstu: Ministarstvo vanjske trgovine BiH) osigurava potreban broj bilateralnih i multilateralnih dozvola, kvota, kontingenata, detašmana i sl. za potrebe privrede BiH, saglasno potrebama entiteta i mogućnostima koje dozvoljavaju međunarodni ugovori. Raspodjela se vrši na entitete, a ovi na krajnje korisnike.

Član 7.

1. Roba koja se uvozi mora biti u skladu sa standardima i tehničkim i kvalitativnim normama propisanim ili priznatim kao uvjet za njihovo stavljanje u promet i/ili upotrebu u Bosni i Hercegovini, uključujući i standarde entiteta.

2. Sanitarna, veterinarska, fitopatološka, ekološka i kontrola kvaliteta uvezene robe obavezne su u skladu sa posebnim propisima.

3. Roba će ostati pod carinskom administracijom i nadzorom sve dok ne ispuni propisane uvjete iz stava 2. ovog člana.

4. Roba za koju je propisana procedura sticanja uvjerenja o obaveznom atestu mora biti propisno obilježena nakon što se dobije odgovarajuće uvjerenje o atestu.

5. Roba čiji je promet zabranjen u Bosni i Hercegovini ne može biti uvezena ili privremeno uvezena.

6. Vijeće ministara BiH može, u skladu sa obavezama iz trgovinskih sporazuma, zabraniti izvoz, uvoz ili tranzit određenih roba preko Bosne i Hercegovine ili propisati uvjete prema kojima takve robe mogu biti uvezene, izvezene ili transportirane u tranzitu da bi se spriječilo ugrožavanje ljudskih života, zdravlja i okoline. 7. Izuzetno od stava 1. i stava 2. ovog člana robe mogu biti privremeno uvezene u svrhu oplemenjivanja, ukoliko ovo ne dovodi u opasnost život i zdravlje ljudi, životinja ili biljaka.

Član 8.

Dokumenti koji se prilažu uz robu za uvoz i izvoz

1. Ako ugovori sa stranim pravnim licima, propisi stranih zemalja ili međunarodni ugovori predviđaju da se uz robu koja se izvozi ili uvozi moraju priložiti potvrda ili ovjereni dokumenti, takve potvrde ili dokumenti biće izdani ili ovjereni od strane nadležnog organa.

2. Ako propisi zemlje u kojoj se trebaju upotrijebiti potvrde ili drugi dokumenti iz prethodnog stava ovog člana predviđaju da takve potvrde ili dokumente trebaju ovjeriti državne vlasti, ovjeriće ih Ministarstvo vanjske trgovine BiH potpisom i suhim žigom, a ministarstva entiteta mokrim žigom i potpisom. 3. Ministarstvo vanjske trgovine BiH će, uz prethodno pribavljena mišljenja resornih organa entiteta, i po potrebi privredne asocijacije, propisati način izdavanja ovih potvrda ili ovjere dokumenata koji se prilažu uz robu za izvoz i uvoz, kriterije za utvrđivanje da robe vode porijeklo iz Bosne i Hercegovine i uvjete pod kojima će se zahtijevati potvrda porijekla izvezenih ili uvezenih roba.

Član 9.

Datum stalnog izvoza i uvoza i prolaz carine

1. Izvoz ili uvoz roba smatra se završenim kada su robe prošle carinu i prošle carinsku liniju. Kao datum izvoza ili uvoza smatrat će se datum prihvatanja deklaracije za robe od strane nadležne carinske administracije.

2. U smislu ovog zakona, pod "prihvatanjem" se smatra prihvatanje carinske deklaracije u carinskom uredu nadležne carinske administracije.

3. Izuzetno od odredbi stava 1. ovog člana resorna ministarstva entiteta, uz saglasnost Ministarstva vanjske trgovine BiH, mogu izdati odobrenje da se izvrši izvozno-uvozno carinjenje robe i bez prelaska carinske linije, ako je zaključen ugovor sa stranim licem i ako se smanjuju troškovi transporta robe. Pri izvozno-uvoznom carinjenju ove robe primjenjuju se propisi koji se odnose na izvozi uvoz robe koja prelazi carinsku liniju.

Član 10.

Ulaganja kapitala stranih lica

Promet roba koje predstavljaju ulaganje kapitala od strane stranog pravnog i fizičkog lica ili povećanje uloga kapitala, osim roba čiji je uvoz podložan posebnim ograničenjima, slobodan je, ako je u skladu sa pravnim poslom na osnovu kojeg se vrši ulaganje.

Član 11.

Uvoz kapitalnih roba nakon završetka investicionih projekata u inozemstvu

1. Preduzeća iz Bosne i Hercegovine koja ulažu kapital ili izvode investicione radove u inozemstvu nakon prestanka upotrebe opreme i pripadajućih rezervnih dijelova kupljenih i korištenih u izvršenju tih radova ili u izvršenju projekata ulaganja kapitala u inozemstvu, mogu slobodno uvoziti tu opremu i rezervne dijelove u Bosnu i Hercegovinu.

2. Prije uvoza opreme i rezervnih dijelova iz stava 1. ovog člana, preduzeće mora, uz dokaz o kupovini, prezentirati i knjigovodstveni dokaz da su ove robe bile korištene u izvršenju investicionih i projekata ulaganja kapitala u inozemstvu.

Član 12.

Zamjena prethodno izvezenih ili uvezenih roba

1. Preduzeće iz Bosne i Hercegovine može, u okviru zaključenih ugovora o izvozu ili uvozu, a prije isteka vremena određenog za ispravljanje nedostataka prema ovim ugovorima, izvesti ili uvesti robe koje zamjenjuju prethodno dostavljene robe za koje je utvrđeno da imaju nedostatke ili da ne ispunjavaju uvjete iz ugovora. 2. Izvozi uvoz roba iz prethodnog stava biće slobodan.

Član 13.

Privremeni izvozi uvoz roba

1. U cilju obavljanja usluga za strana pravna lica ili korištenja usluga stranih pravnih lica i u drugim slučajevima kada se robe izvoze ili uvoze, robe se mogu privremeno uvoziti ili izvoziti.

2. Procedura o privremenom uvozu ili izvozu mora biti obavljena u okviru propisanih uvjeta u skladu sa Carinskim propisima.

3. Privremeno izvezene robe moraju biti vraćene na carinsku teritoriju Bosne i Hercegovine ili stalno izvezene, a uvezene robe moraju biti vraćene u stranu zemlju ili stalno uvezene i ocarinjene od strane entiteta, u skladu sa carinskim propisima, u okviru vremenenskog perioda propisanog za privremeni uvoz i izvoz.

Član 14.

1. Privremeno izvezene ili uvezene robe mogu se koristiti samo u svrhu za koju su privremeno izvezene ili uvezene.
2. Promet roba za privremeni izvoz ili uvoz biti će slobodan bez obzira da li je izvoz ili uvoz takvih roba podložan kvantitativnim ograničenjima.

Član 15.

Vijeće ministara BiH, na prijedlog Ministarstva vanjske trgovine BiH, određuje tip, svrhu i vremenski period privremenog izvoza i uvoza, a isto tako može odrediti da određene robe ne mogu biti privremeno uvezene da bi se spriječilo ugrožavanje ljudskih života ili zdravlja životinja i biljaka.

Režimi za izvoz i uvoz roba iz slobodnih zona i u slobodne zone

Član 16.

1. Preduzeće može slobodno vršiti i promet roba i usluga u slobodne zone i iz slobodnih zona i vršiti snabdijevanje rezervnim dijelovima i drugim materijalom za korištenje i održavanje opreme i sredstava prijeko potrebnih za obavljanje poslovnih aktivnosti u takvim zonama.
2. Za uvoz roba iz slobodnih zona na carinsku teritoriju Bosne i Hercegovine ili za njihov izvoz sa carinske teritorije Bosne i Hercegovine u slobodne zone, primjenjivaće se opći uvjeti iz člana 6. ovog zakona.
3. U svrhu dalje obrade i pod specijalnim nadzorom carine, robe se mogu privremeno slobodno uvesti na carinsku teritoriju Bosne i Hercegovine dok obrađene robe ne budu vraćene u zonu ili dok ne budu izvezene.
4. Članovi 12, 13. i 14. ovog zakona primjenjuju se na privremeni izvoz sa carinske teritorije Bosne i Hercegovine u slobodne zone i za privremeni uvoz iz slobodnih zona na carinsku teritoriju Bosne i Hercegovine.

Član 17.

Izvozi uvoz roba bez plaćanja

Preduzeće može primiti sprave, mjerne instrumente i sredstva, službena vozila i opremu koju mu je poslalo strano pravno lice s kojim je potpisan ugovor o komisionu, konsignacijskom skladištu ili uslugama u svrhu pružanja usluga u okviru zaključenog ugovora, u skladu sa carinskim propisama.

Član 18.

Dugoročna proizvodna saradnja

U smislu ovog zakona pod "dugoročnom proizvodnom saradnjom" se podrazumijeva svaki dugoročni ugovorni odnos u trajanju od najmanje tri godine između domaćeg pravnog lica koje obavlja proizvodne aktivnosti u Bosni i Hercegovini i stranog pravnog lica koji se tiče razvoja, uvođenja proizvodnje, proizvodnje i uzajamnog snabdjevanja proizvodima i njihovim sastavnim dijelovima.

Član 19.

1. Ako u vrijeme kada su ugovori i aneksi zaključeni, a odnose se na robe koje se izvoze ili uvoze na osnovu ugovora o dugoročnoj proizvodnoj saradnji koje su bile klasificirane kao robe koje trebaju biti izvezene ili uvezene slobodno, onda će one biti izvožene u režimu slobodno do kraja ispunjenja ugovora.
2. Ako je izvoz ili uvoz roba preduzet na osnovu ugovora o dugoročnoj proizvodnoj saradnji

podložan kvoti ili dozvoli, preduzeće će izvesti ili uvesti takve robe na osnovu odobrenja Ministarstva vanjske trgovine BiH i resornih ministarstava oba entiteta, koji moraju odlučiti o zahtjevu za odobrenje. Takvo Odobrenje će predstavljati pravo na izvoz ili uvoz po tom osnovu, i važit će onoliko dugo koliko je ugovor na snazi.

Član 20.

1. Ugovor o dugoročnoj proizvodnoj saradnji se radi u pismenoj formi i za određeni vremenski period, a može bit dopunjavan i mijenjan.
2. Vrijednost roba izvezenih na osnovu ugovora iz prethodnog stava ovog člana mora biti najmanje jednaka vrijednost roba uvezenih na osnovu tog istog ugovora.
3. Uvjeti za registraciju ugovora o dugoročnoj proizvodnoj saradnji biće propisani od strane Vijeća ministara BiH, a na prijedlog Ministarstva vanjske trgovine BiH.

Član 21.

Zakup opreme

1. Preduzeće može privremeno izvoziti ili uvoziti opremu pod zakupom za korištenje u proizvodnji i za obavljanje usluga.
2. Ugovor o zakupu mora biti zaključen u pismenoj formi, a sadrži uvjete zakupa. Može, također, sadržavati uvjete po kojima zakupac postaje vlasnik privremeno izvezene ili uvezene opreme nakon isteka ugovorenog roka zakupa.
3. Entiteti izdaju dozvole za privremeni izvoz ili uvoz zakupljene robe pod uvjetima utvrđenim propisima, kao što je predviđeno u članu 43. ovog zakona. Ako takvi izvozi ili uvozi podliježu kvoti ili dozvoli, entiteti ih dozvoljavaju ako su uvozniku odobrena prava na kvotu i dozvolu. Ako nikakva kvota ili dozvola nije odobrena za takve uvoza ili izvoze, entiteti mogu dati dozvolu za privremeni uvoz.
4. Ako je u vrijeme privremenog izvoza ili uvoza zakupljena oprema razvrstana kao roba koja se slobodno izvozi ili uvozi, i u vrijeme njenog trajnog izvoza ili uvoza slobodno će se izvesti ili uvesti, bez obzira na eventualnu promjenu režima uvoza ili izvoza.

Član 22.

Kompenzacioni poslovi

1. Preduzeće može zaključivati ugovore o izvozu roba i usluga koje se plaćaju uvozom roba i usluga.
2. Ministarstva trgovine entiteta evidentirat će izvršene ugovore iz stava 1. ovog člana na osnovu uputstva. Uputstvo iz prethodnog stava donosi Vijeće ministara BiH na prijedlog Ministarstva vanjske trgovine BiH.

GLAVA III

Međunarodna trgovina uslugama

Član 23.

1. Usluge se mogu slobodno pružati u okviru teritorije Bosne i Hercegovine.
2. Bez obzira na odredbu prethodnog stava, Vijeće ministara može propisati, u mjeri u kojoj je to u skladu sa trgovinskim sporazumima u kojima je BiH i/ili Entitet jedna od strana, da se međunarodna trgovina određenim uslugama može vršiti u skladu sa posebnim uvjetima.
3. U smislu ovog zakona:
 - pod terminom "usluge" podrazumijeva se svaka usluga u svakom sektoru, osim usluga koje se pružaju u okviru vršenja državnih ovlasti;
 - pod terminom "trgovina uslugama" podrazumijeva se pružanje usluga između pravnih i fizičkih lica iz Bosne i Hercegovine i iz strane zemlje ili carinske teritorije;
 - pod terminom "usluge koje se pružaju u okviru vršenja državnih ovlasti" podrazumijeva se svaka usluga koja nije pružena na komercijalnoj bazi niti u konkurenciji jednog ili više davalaca usluga.

Član 24.

Nacionalno tretiranje

1. Bez obzira na odredbe koje se odnose na pravo obavljanja aktivnosti stranih fizičkih i pravnih lica u Bosni i Hercegovini, lice koje pruža uslugu u Bosni i Hercegovini može, da bi to učinilo, privremeno obavljati svoju aktivnost u Bosni i Hercegovini tamo gdje se usluga pruža, pod istim uvjetima koji su određeni za građane Bosne i Hercegovine od strane Vijeća ministara BiH i vlada entiteta.
2. Strana fizička lica koja pružaju usluge u Bosni i Hercegovini podliježu propisima koji su sadržani u prethodnom stavu ovog člana u onoj mjeri u kojoj primjena takvih propisa ne ograničava primjenu BiH mjera koje se tiču fizičkih lica koja traže pristup na tržištu radne snage ili se odnose na državljanstvo, boravak ili zaposlenje na trajnoj osnovi.
3. Strana fizička lica koja pružaju usluge u Bosni i Hercegovini podliježu propisima koji su sadržani u stavu 1. ovog člana u onoj mjeri u kojoj primjena takvih propisa ne ograničava primjenu mjera kojima se regulira ulaz ili privremeni boravak fizičkih lica u Bosni i Hercegovini, uključujući mjere prijeko potrebne za zaštitu integriteta i osiguranje normalnog kretanja fizičkih lica preko njenih granica.
4. Mjere predviđene u st. 2. i 3. ovog člana ne primjenjuju se na način koji poništava ili umanjuje korist trgovine uslugama.
5. Usluge stranih fizičkih i pravnih lica u Bosni i Hercegovini podliježu oporezivanju i propisima pod istim uvjetima kao iste ili slične usluge domaćih fizičkih i pravnih lica.

Član 25.

1. Odredbe člana 23. ne isključuju zabrane međunarodne trgovine uslugama opravdane na osnovu javnog morala, javne politike ili javne sigurnosti, zaštite zdravlja i životinja, ljudi, životinja ili biljaka, zaštite nacionalnog blaga koje ima umjetničku, historiju ili arheološku vrijednost, ili zaštite industrije komercijalne svojine.

2. Takve zabrane ili ograničenja neće predstavljati sredstva diskriminacije ili prikrivenog ograničenja međunarodne trgovine.

Izvoz i uvoz usluga bez naknade

Član 26.

1. Fizička i pravna lica mogu bez naknade pružati usluge u humanitarne, naučne, obrazovne, kulture, zdravstvene, socijalne, sportske, religijske i druge nekomercijalne svrhe prema uvjetima koje utvrđuje Vijeće ministara BiH, a na prijedlog Ministarstva vanjske trgovine BiH.

2. Odobrenja iz stava 1. ovog člana će izdati resorna ministarstva entiteta u skladu sa propisanim uvjetima.

Član 27.

Obavljanje određenih usluga od strane stranih pravnih lica u Bosni i Hercegovini

1. Strana pravna lica mogu obavljati usluge u Bosni i Hercegovini ako ispunjavaju uvjete koje propisuje Vijeće ministara BiH i vlade entiteta.

2. Vijeće ministara BiH i vlade entiteta mogu u primjeni Zakona propisati uvjete i kriterije u skladu sa kojima strana pravna lica mogu preuzeti obavezu da obavljaju određene usluge u Bosni i Hercegovini pod uvjetom da:

- strana pravna lica mogu obavljati ili nuditi određene usluge u Bosni i Hercegovini prema uvjetima reciprociteta;
- stranim pravnim licima nije dozvoljeno da obavljaju određene usluge u Bosni i Hercegovini ukoliko ne osnuju pravna lica sa sjedištem u Bosni i Hercegovini ili zaključe odgovarajuće ugovore sa domaćim pravnim licima registriranim za obavljanje predmetnih usluga;
- strana pravna lica mogu zaposliti utvrđeni omjer domaćih i stranih državljana za obavljanje određenih usluga u BiH.

Obavljanje privrednih djelatnosti u inozemstvu

Član 28.

1. Domaća pravna lica mogu osnovati preduzeće u stranoj zemlji ili otkupiti ili povećati dioničarski kapitalu preduzeć u u stranoj zemlji i uložiti u strano preduzeće koristeći vlastita sredstava ili sredstava dobijanjem zajma.

2. Sredstva za svrhu naznačenu u stavu 1. ovog člana koriste se na osnovu dozvole date od strane ministarstva trgovine entiteta prema uvjetima koje propisuje Vijeće ministara BiH.

Član 29.

Odredbe člana 28. ovog zakona koje se odnose na osnivanje preduzeća u inozemstvu shodno se primjenjuju i na osnivanje predstavništava, poslovnih jedinica (prodavnica, servisa, konsignacija, gradilišta i sl), kao i na obavljanje bankarskih i finansijskih poslova u inozemstvu i obavljanje poslova osiguranja i reosiguranja u inozemstvu.

Član 30.

Aspekti prava intelektualne svojine za trgovinu

1. U smislu ovog zakona pod terminom "prava intelektualne svojine" podrazumijevaju se:

- autorska i srodna prava;
- zaštitni znakovi;
- geografske indikacije;
- industrijski nacrti;
- patenti;
- šeme (topografije) integralnih kola;
- zaštita neotkrivenih informacija.

2. Aspekti prava intelektualne svojine vezani za vanjsku trgovinu su nadležnost institucija Bosne i Hercegovine. U smislu ovog zakona, pod terminom "aspekti prava intelektualne svojine vezani za vanjsku trgovinu" podrazumijeva se osiguranje adekvatnih standarda i principi u vezi sa raspoloživošću, obimom i korištenjem prava intelektualne svojine vezanim za vanjsku trgovinu, kao i osiguranje efikasnih i odgovarajućih sredstava za provođenje prava intelektualne svojine vezanih za vanjsku trgovinu u skladu sa obavezama iz trgovinskih sporazuma u kojima je BiH i/ ili entiteti jedna od strana.

3. Vijeće ministara BiH može u skladu sa standardima iz prethodnog stava propisati mjere zaštite domaćih subjekata i potrošača odštetnih klauzula u ugovoru o licenci ili drugom prijenosu prava intelektualne i industrijske svojine.

4. Međunarodni sporazumi u oblasti aspekta prava intelektualne svojine vezanih za trgovinu spadaju u nadležnost BiH.

GLAVA IV

Zaštitne mjere

Član 31.

1. Vijeće ministara BiH propisuje primjenu zaštitnih mjera na proizvod kada utvrdi da se takav proizvod uvozi u Bosnu i Hercegovinu u povećanim količinama, apsolutno ili relativno u odnosu na domaću proizvodnju pod takvim uvjetima pod kojima se prouzrokuje ili prijeti opasnost ozbiljne povrede domaće proizvodnje istih ili sličnih proizvoda.

2. Prijedlog zaštitnih mjera sačinjava Ministarstvo vanjske trgovine BiH uz pribavljeno mišljenje entiteta.

3. Ovakve zaštitne mjere se primjenjuju na proizvod koji se uvozi bez obzira na porijeklo.

Član 32.

1. U smislu ovog zakona: - Pod terminom "ozbiljna povreda" podrazumijeva se značajno ukupno pogoršanje pozicije domaće proizvodnje;

- Pod terminom "opasnost ozbiljne povrede" podrazumijeva se ozbiljna povreda koja očigladno prijeti;

- Pod terminom "domaća pro izvodnja" podrazumijevaju se proizvođači u cjelini koji proizvode iste ili slične proizvode unutar Bosne i Hercegovine, ili oni čiji zajednički obim proizvodnje istih ili sličnih proizvoda unutar Bosne i Hercegovine predstavlja veći dio domaće proizvodnje tih proizvoda.

2. Uz istraživanja da li povećan uvoz prouzrokuje ili prijeti da prouzrokuje ozbiljne povrede domaćoj proizvodnji u smislu ovog zakona, Ministarstvo vanjske trgovine BiH na bazi podataka ministarstva trgovine entiteta procjenjuje sve bitne činjenice kvalitativne i kvantitativne prirode koji vrše uticaj na situaciju u domaćoj proizvodnji.

Član 33.

Vijeće ministara BiH može propisati primjenu zaštitnih mjera u ograničenom periodu budući da može bit potrebno da spriječi ili otkloni ozbiljnu štetu, te da olakša podešavanje.

GLAVA V

Antidamping zaštita

Član 34.

1. Smatra se da postoji damping kada se neka roba uvozi po cijeni koja je niža od tržišne cijene ili proizvodnih troškova u zemlji porijekla, odnosno u zemlji izvoza, pri čemu izaziva ili prijeti da izazove ozbiljnu štetu privredi BiH, ili ako takav uvoz usporava razvoj određene grane privrede BiH.

2. Vijeće ministara BiH propisuje definicije, uvjete i procedure antidampinške istrage, te mjere i rokove antidampinške zaštite.

Član 35.

1. Postupaku smislu utvrđivanja postojanja stepena i efekata navodnog dampinga pokreće se na osnovu pismenog zahtjeva pravnog lica ili udruženja koje nema status pravnog lica, koji djeluju u ime BiH privrede.

2. Smatraće se da je zahtjev podnesenu ime BiH privrede ukoliko ga podrže oni proizvođači čiji obim pro izvodnje istih ili sličnih pro izvoda i usluga izosi više od 50% ukupne proizvodnje istog ili sličnog proizvoda ili usluga u BiH.

3. Zahtjev treba da sadrži dokaze u dampingu, povredi i uzročnoj vezi između navodnog damping uvoza i navodne nastale i moguće štete.

4. Zahtjev se odbacuje kada nema dovoljno dokaza o dampingu ili šteti, čime bi se opravdalo nastavljanje postupka.

Član 36.

1. Vijeće ministara BiH, na prijedlog Ministarstva vanjske trgovine BiH i prethodno pribavljenog mišljenja entiteta, preduzima privremene mjere u slučaju krajnje hitnosti.

2. Privremene mjere mogu biti uvedene na šest mjeseci i mogu bit produžene na još tri mjeseca.

Član 37.

Antidamping mjere ostaju na snazi samo za periodi do nivoa potrebnog za djelovanje protiv dampainga koji je izazvao štetu.

Član 38.

Privremene mjere i antidamping dažbine primjenjuju se jedino na proizvode i usluge koji ulaze u BiH nakon odluke o njihovom uvođenju.

GLAVA VI

Zaštita od subvencioniranog uvoza

Član 39.

Smatra se da su proizvod ili usluge subvencionirani ukoliko za iste postoji finansijska podrška vlade i druge institucije u zemlji porijekla ili izvoza proizvoda ili usluga.

Član 40.

Odredbe čl. 34. do 38. ovog zakona shodno se primjenjuju i na zaštitu od subvencioniranog uvoza.

GLAVA VII

Primjena Zakona

Organi vlasti odgovorni za primjenu Zakona

Član 41.

1. Ministarstvo vanjske trgovine BiH i resorna ministarstva entiteta su odgovorna za primjenu politike vanjske trgovine prema uvjetima zakona.
2. Da bi se izvršila primjena zakona, odgovarajući organi entiteta obavljat će sve državne funkcije i ovlaštenja koja nisu izričito dodijeljena Ministarstvu za vanjsku trgovinu BiH.
3. Entiteti i sve njihove administrativne jedinice će se u potpunosti pridržavati Ustava Bosne i Hercegovine i pokušati će olakšati koordinaciju između entiteta po svim pitanjima koja se u vezi sa vanjskotrgovinskom politikom, a koja su u njihovoj nadležnosti.

Član 42.

1. Kontrolu nad primjenom ovog zakona vrši Ministarstvo vanjske trgovine BiH.
2. Ministarstvo vanjske trgovine BiH vrši nadzor nad izvršavanjem obaveza preuzatih međunarodnim bilateralnim i multilateralnim ugovorima, sporazumima i konvencijama.

Član 43.

1. Vijeće ministara BiH donosi podzakonske akte i druge propise na osnovu ovog zakona na prijedlog Ministarstva vanjske trgovine BiH.

2. Ministarstvo vanjske trgovine BiH prije predlaganja podzakonskih akata i drugih propisa Vijeću ministara BiH obavezno je pribaviti mišljenja nadležnih organa entiteta i po potrebi asocijacija privrede.
3. Ministarstvo vanjske trgovine BiH je, također, obavezno pribaviti mišljenja nadležnih organa entiteta i po potrebi asocijacija privrede prije donošenja propisa za koje je ono ovim zakonom ovlašteno.
4. Propise iz st. 2. i 3. ovog člana predlaže, odnosno donosi ministar vanjske trgovine BiH, uz saglasnost svojih zamjenika.
5. Svi propisi iz st. 1. i 3. ovog člana objavljuju se u "Službenom glasniku BiH" i službenim glasilima entiteta.

Član 44.

Vijeće ministara BiH donosi propise kojima se utvrđuju uvjeti za određivanje kazni preduzećima ili udruženjima preduzeća u slučajevima kada uslijed nemara ili namjerno:

- dostave netačne ili pogrešne informacije koje zahtijeva zakon;
- izvrše prekršaj bilo koje obaveze koja je neposredno utvrđena za preduzeća ili udruženja preduzeća u skladu sa zakonom.

GLAVA VIII

Prijelazne i završne odredbe

Član 45.

1. Svi prethodni propisi koji se tiču vanjske trgovine prestat će da važe najkasnije šest mjeseci od dana stupanja ovog zakona na snagu.
2. Sve propise za provođenje ovog zakona organi BiH i resorni organi entiteta donijet će, odnosno usuglasiti sa ovim zakonomu istom roku.

Član 46.

1. Ovaj zakon stupa na snagu u roku od osam dana nakon njegovog objavljivanja u "Službenom glasniku BiH" i primjenjuje se na sve postupke pokrenute nakon ovog datuma.
2. Službena glasila entiteta dužna su objaviti ovaj zakon.